

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ
 ----- 000 -----

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 234 /ລບ
 ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 6.6.2012

ດໍາລັດ

ແນະນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ສະບັບເລກທີ 13/ສພຊ ລົງວັນທີ 26 ທັນວາ 2007;
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມລັດຖະບານປະຈໍາ ເດືອນ ມີນາ 2012 ສະບັບເລກທີ 04/ລບ, ລົງວັນທີ 05/04/2012;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ສະບັບເລກທີ 0250/ກວຕ, ລົງວັນທີ 31 ພຶດສະພາ 2012.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ວາງອອກ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ, ອະທິບາຍ ແລະ ແນະນໍາເນື້ອໃນບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານໃຫ້ລະອຽດ, ຈະແຈ້ງ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນໃສ່ແນະນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 2. ມາດຕະຖານສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ

ມາດຕະຖານສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 19 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

ມາດຕະຖານສາກົນ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານທີ່ຖືກຮັບຮອງ ໂດຍອົງການມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ສາມາດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າເຖິງໄດ້.

ມາດຕະຖານພາກພື້ນ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານທີ່ຖືກຮັບຮອງ ໂດຍອົງການມາດຕະຖານພາກພື້ນ ແລະ ສາມາດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າເຖິງໄດ້.

ມາດຕະຖານຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານທີ່ຖືກຮັບຮອງ ໂດຍປະເທດເຈົ້າຂອງ ແລະ ສາມາດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າເຖິງໄດ້.

ມາດຕາ 3. ການມີສ່ວນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ

ການມີສ່ວນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 5 ວັກສຸດທ້າຍຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ແມ່ນລວມເອົາການສົ່ງເສີມໂດຍລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ມີການສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຈາກກິດຈະກຳ ດ້ານມາດຕະຖານ ແລະ ການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ພາກເອກະຊົນ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ.

ໝວດທີ 2

ມາດຕະຖານ

ມາດຕາ 4. ລະບຽບການສຳລັບການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

ການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 19, 20, 21, 22, 23 ແລະ 24 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການພື້ນຖານດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຮອງເອົາ “ຫຼັກການການປະຕິບັດທີ່ດີ ສຳລັບການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານ” ຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ຂອງສັນຍາຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ວ່າດ້ວຍສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ;
2. ປະຕິບັດມາດຕະຖານແບບສະໝັກໃຈ;
3. ບໍ່ສ້າງສິ່ງກົດຂວາງທີ່ເປັນອຸປະສັກໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຄ້າ;
4. ປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ເທົ່າທຽມກັນ ລະຫວ່າງຜະລິດຕະພັນນຳເຂົ້າ ກັບຜະລິດຕະພັນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງຜະລິດຕະພັນນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ;
5. ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດຕ້ອງອີງໃສ່ມາດຕະຖານສາກົນ ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນໄປໄດ້;
6. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໂດຍອີງຕາມຄວາມ

ເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມຈຳກັດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ ໃນການກະກຽມມາດຕະຖານສາກົນທີ່ດຳເນີນ ໂດຍອີງການສ້າງມາດຕະຖານ ສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມາດຕະຖານ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ຫຼື ຄາດວ່າຈະຮັບຮອງເອົາ ເພື່ອສ້າງຄວາມເປັນເອກະພາບ ທາງດ້ານມາດຕະຖານໃຫ້ກວ້າງຂວາງເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້;

7. ມາດຕະຖານ ຕ້ອງອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ ຫຼາຍກວ່າອີງໃສ່ຮູບແບບ ຫຼື ຮູບປະພັນຂອງຜະລິດຕະພັນ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 5. ຂັ້ນຕອນການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ

ການສ້າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ການສະເໜີສ້າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງສາມາດສະເໜີສ້າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດຕໍ່ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ (ກວຕ) ຫຼື ສະພາມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດສາມາດສະເໜີສ້າງມາດຕະຖານດ້ວຍຕົນເອງ.

ກວຕ ພິຈາລະນາການສະເໜີສ້າງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດທັງໝົດ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ແລະ ມາດຕາ 4 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ໃນກໍລະນີ ຂໍສະເໜີຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ, ກວຕ ຕ້ອງມອບໝາຍໃຫ້ຄະນະກຳມະການເຕັກນິກສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ຮ່າງມາດຕະຖານ.

2. ການຮ່າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ

ຄະນະກຳມະການເຕັກນິກ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄຕກ) ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຮ່າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຜູ້ສະເໜີສ້າງ, ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້. ຄຕກສາມາດນຳໃຊ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ.

ຄຕກ ຕ້ອງນຳເອົາຮ່າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດລົງໃນເວັບໄຊຂອງ ກວຕ ແລະ ສື່ສິ່ງພິມອື່ນ ເພື່ອຮັບເອົາຄຳເຫັນຈາກສາທາລະນະຊົນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຫົກສິບ ວັນ. ຄຕກ ຕ້ອງກວດກາ ແລະ ດັດແກ້ຮ່າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ບົນພື້ນຖານຄຳເຫັນທີ່ໄດ້ຮັບ. ຄຕກ ຕ້ອງສະເໜີຮ່າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ສະພາມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ .

3. ການຮັບຮອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ

ສະພາມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ (ສພມຊ) ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງທາງດ້ານຫຼັກການ.

ຮ່າງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຈະຖືກຮັບຮອງ ກໍຕໍ່ເມື່ອມີຄະແນນສຽງເຫັນດີ ຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນສະມາຊິກ ສພມຊ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ. ສພມຊ ຕ້ອງນຳສະເໜີມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດທີ່ຖືກຮັບຮອງທາງດ້ານຫຼັກການຕໍ່ ກວຕ ເພື່ອຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ.

4. ການປະກາດໃຊ້, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ

ກວຕ ເປັນຜູ້ປະກາດໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ. ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຈະມີ ຜົນນຳໃຊ້ ພາຍຫຼັງ ຫົກສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນປະກາດໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການ.

ມາດຕາ 6. ຂັ້ນຕອນການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ

ມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດຽວກັນ ກັບມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງຕ້ອງ ຫຼີກເວັ້ນການສ້າງມາດຕະຖານຊ້ຳຊ້ອນ ກັບມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້, ຖ້າມາດຕະ ຖານທ້ອງຖິ່ນ ຫາກຂັດກັບມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ. ຂັ້ນຕອນ ການສ້າງມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການສະເໜີສ້າງມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສະເໜີສ້າງມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ ຕໍ່ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ (ພວຕ).

ພວຕ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາການສະເໜີສ້າງມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ແລະ ມາດຕາ 4 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ໃນກໍລະນີ ຂໍສະເໜີຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ, ພວຕ ຕ້ອງມອບໝາຍໃຫ້ ຄະນະກຳມະການເຕັກນິກທ້ອງ ຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ຮ່າງມາດຕະຖານ.

2. ການຮ່າງມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ

ຄະນະກຳມະການເຕັກນິກທ້ອງຖິ່ນ (ຄຕຖ) ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະສານສົມທົບກັບຜູ້ສະເໜີສ້າງ, ຜູ້ ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຮ່າງມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ.

ຄຕຖ ຕ້ອງເອົາຮ່າງມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນລົງໃນເວັບໄຊຂອງ ກວຕ ແລະ ສົ່ງສິ່ງພິມອື່ນ ເພື່ອຮັບ ເອົາຄຳເຫັນຈາກສາທາລະນະຊົນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຫົກສິບ ວັນ. ຄຕຖ ຕ້ອງກວດກາ ແລະ ດັດແກ້ຮ່າງມາດ ຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມບົນພື້ນຖານຄຳເຫັນທີ່ໄດ້ຮັບ. ຄຕຖ ຕ້ອງສະເໜີຮ່າງມາດຕະ ຖານທ້ອງຖິ່ນ ຕໍ່ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ ເອົາ .

3. ການຮັບຮອງມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ

ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຂວງ, ນະຄອນ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ.

4. ການປະກາດໃຊ້, ການເສີຍແຕ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ

ພວຕ ເປັນຜູ້ປະກາດໃຊ້ ແລະ ເສີຍແຕ່ມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນ. ມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນຈະມີຜົນນຳໃຊ້ພາຍຫຼັງ ທົກສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນປະກາດໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການ.

ໝວດທີ 3

ລະບຽບການເຕັກນິກ ແລະ ຫຼັກການປະຕິບັດ

ມາດຕາ 7. ລະບຽບການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ, ການພິມເສີຍແຕ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ລະບຽບການເຕັກນິກ

ຂັ້ນຕອນລະອຽດກ່ຽວກັບການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ, ການພິມເສີຍແຕ່, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການປັບປຸງລະບຽບການເຕັກນິກແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 27 ແລະ 31 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຕາມຫຼັກການປະຕິບັດລະບຽບການເຕັກນິກ ທີ່ພັດທະນາໂດຍກວຕ, ສອດຄ່ອງກັບບົດແນະນຳການປະຕິບັດລະບຽບການທີ່ດີ, ບົດແນະນຳນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບມາດຕະຖານ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງອາຊຽນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າຂອງອົງການການຄ້າໂລກ.

ຂັ້ນຕອນລະອຽດກ່ຽວກັບການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ, ການພິມເສີຍແຕ່, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການປັບປຸງລະບຽບການເຕັກນິກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງເປັນເອກະພາບ ລະຫວ່າງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ.

ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ສາມາດສ້າງລະບຽບການເຕັກນິກ ເພື່ອນຳໃຊ້ສະເພາະພາຍໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຊຶ່ງລະບຽບການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ລະບຽບການເຕັກນິກແຫ່ງຊາດ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານເງື່ອນໄຂ ທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ເໝາະສົມກັບທ້ອງຖິ່ນຕົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ລະບຽບການເຕັກນິກທ້ອງຖິ່ນ ຫາກຂັດກັບລະບຽບການ ເຕັກນິກແຫ່ງຊາດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການເຕັກນິກແຫ່ງຊາດ. ການສ້າງລະບຽບການເຕັກນິກ ທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດຽວກັນກັບການສ້າງລະບຽບການເຕັກນິກແຫ່ງຊາດ.

ການສ້າງ, ຮັບຮອງ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບຽບການເຕັກນິກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງລະບຽບການເຕັກນິກ ຕ້ອງມີວັດຖຸປະສົງທີ່ຊອບທຳ ເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສະກັດກັ້ນການຕົວະຍົວະຫຼອກລວງ, ປົກປ້ອງຄວາມໝັ້ນຄົງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າສິ່ງອອກ;
2. ລະບຽບການເຕັກນິກຕ້ອງປະຕິບັດແບບບັງຄັບ;
3. ລະບຽບການເຕັກນິກຕ້ອງບໍ່ເປັນອຸປະສັກທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຄ້າ;
4. ປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ເທົ່າທຽມກັນ ລະຫວ່າງຜະລິດຕະພັນນຳເຂົ້າກັບ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງຜະລິດຕະພັນນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ;

5. ການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດລະບຽບການເຕັກນິກ ຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີທີ່ແທດເໝາະກັບຕົວຈິງ ໃນການບັນລຸວັດຖຸປະສົງທີ່ຊອບທຳ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງ;

6. ລະບຽບການເຕັກນິກ ຕ້ອງອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ ຫຼາຍກວ່າອີງໃສ່ຮູບ ແບບ ຫຼື ຮູບປະພັນຂອງຜະລິດຕະພັນ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ;

7. ການສ້າງລະບຽບການເຕັກນິກ ຕ້ອງອີງໃສ່ມາດຕະຖານສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ຫຼື ກຳລັງສ້າງໃກ້ຈະສຳເລັດທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມາດຕະຖານສາກົນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ມີປະສິດທິ ຜົນ ຫຼື ແທດເໝາະສຳລັບການບັນລຸວັດຖຸປະສົງອັນຊອບທຳ;

8. ໃນກໍລະນີທີ່ຕ້ອງມີລະບຽບການເຕັກນິກ ແຕ່ບໍ່ມີມາດຕະຖານສາກົນ ຫຼື ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ ຫຼື ມີແຕ່ບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ຫຼື ແທດເໝາະເຊັ່ນ: ປັດໃຈດິນຟ້າ ອາກາດ, ພູມິສາດ ຫຼື ບັນຫາດ້ານເຕັກໂນໂລຊີພື້ນຖານ ໃນການບັນລຸວັດຖຸປະສົງອັນຊອບທຳ, ໃຫ້ອີງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດໄດ້. ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ມີມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລະບຽບການເຕັກນິກ ຕ້ອງອີງໃສ່ຫຼັກຖານດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ວິທະຍາສາດ ແລະ ຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກ ການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້;

9. ການກຳນົດຄວາມສອດຄ່ອງ ກັບລະບຽບການເຕັກນິກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ການປະ ເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 11, 12 ແລະ 13 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 8. ຂັ້ນຕອນການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ, ການພິມເຜີຍແຜ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ລະບຽບການເຕັກນິກ

ຂະແໜງການທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການສ້າງລະບຽບການເຕັກນິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29, 30 ແລະ 31 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະວິຊາການເຕັກນິກ ຊຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າສ້າງຮ່າງລະບຽບການເຕັກນິກໃຫ້ບັນລຸ ວັດຖຸປະສົງອັນຊອບທຳ.

ຫຼັງຈາກຄະນະວິຊາການເຕັກນິກ ໄດ້ຮ່າງລະບຽບການເຕັກນິກສຳເລັດໃນເບື້ອງຕົ້ນແລ້ວ ຕ້ອງ ໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ຮ່າງລະບຽບການເຕັກນິກໃນສື່ສິ່ງພິມອື່ນ ແລະ ເອົາລົງໄວ້ໃນເວັບໄຊ ເພື່ອໃຫ້ສາທາ ລະນະຊົນປະກອບຄຳເຫັນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຫົກສິບ ວັນ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງຮ່າງລະບຽບການດັ່ງ ກ່າວໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ, ອາຊຽນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສົນທິສັນ ຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ. ຄະນະວິຊາການເຕັກນິກຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ປັບປຸງຄືນຮ່າງລະບຽບການເຕັກນິກດັ່ງກ່າວໂດຍພິຈາລະນາຄຳເຫັນ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ໄດ້ຮັບ.

ຄະນະວິຊາການ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວຕາມຂັ້ນຕອນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກການການປະຕິບັດ ລະບຽບ ການເຕັກນິກ ແລະ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ກໍລະນີມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ, ສຸຂະພາບ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ຫຼື ມີໄພຂົ່ມຂູ່ເກີດຂຶ້ນ ຂັ້ນຕອນການສ້າງລະບຽບການເຕັກນິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ວັກເທິງນີ້ສາມາດຍົກເວັ້ນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ, ອາຊຽນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້. ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ຈະປຶກສາຫາລື ແລະ ພິຈາລະນາຄໍາເຫັນຂອງປະເທດສະມາຊິກອົງການ ການຄ້າໂລກ, ອາຊຽນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ແລະ ນໍາມາພິຈາລະນາ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຕ້ອງຮັບຮອງ, ປະກາດໃຊ້ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ລະບຽບການເຕັກນິກ ແລະ ກໍານົດຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ທີ່ຈໍາເປັນໃນການນໍາໃຊ້ລະບຽບການເຕັກນິກດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ມາດຕາ 9. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ກວຕ ໃນການສ້າງ ແລະ ນໍາໃຊ້ລະບຽບການເຕັກນິກ

ກວຕ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງ ແລະ ນໍາໃຊ້ລະບຽບການເຕັກນິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 28 ແລະ 31 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃນການສ້າງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ລະບຽບການເຕັກນິກ;
2. ສະໜອງຂໍ້ມູນດ້ານວິຊາການ, ມາດຕະຖານ, ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບຽບການເຕັກນິກ ຕາມການສະເໜີ;
3. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ, ດໍາລັດສະບັບນີ້, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ, ພາກພື້ນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
4. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ຂະບວນການນໍາໃຊ້ລະບຽບການເຕັກນິກ.

ມາດຕາ 10. ການສ້າງຫຼັກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການເຕັກນິກ

ກວຕ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງຫຼັກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການເຕັກນິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 28 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ, ການພິມເຜີຍແຜ່, ການນໍາໃຊ້ ແລະ ການທົບທວນລະບຽບການເຕັກນິກ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ, ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າຂອງອົງການການຄ້າໂລກ, ບົດແນະນໍາຂອງອາຊຽນວ່າດ້ວຍ ຫຼັກການປະຕິບັດທີ່ດີດ້ານລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ບົດແນະນໍານະໂຍບາຍຂອງອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ໝວດທີ 4

ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ

ມາດຕາ 11. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ

ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 44, 47, 48 ແລະ 49 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ປະກອບດ້ວຍທຸກກົດຈະກຳທີ່ຕິດພັນ ກັບເງື່ອນໄຂໃນການກຳນົດໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມກ່ຽວກັບມາດຕະຖານ ຫຼື ລະບຽບການເຕັກນິກທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ.

ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງລວມມີ: ການທົດສອບ, ການກວດກາ, ການເຜົາລະວັງຕະຫຼາດ, ການຍັ້ງຍືນຜະລິດຕະພັນ, ການຍັ້ງຍືນລະບົບຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບ ແລະ ການຮັບຮອງ. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງສະເພາະໃດໜຶ່ງ ອາດລວມເອົາໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກົດຈະກຳທີ່ກ່າວມາເທິງນັ້ນ.

ມາດຕາ 12. ລະບຽບການກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ

ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມມາດຕະຖານ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ແນວທາງຂອງສາກົນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຢູ່ໃນສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສອງຝ່າຍທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະກຽມ, ຮັບຮອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ໃຫ້ປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍເທົ່າທຽມກັນລະຫວ່າງ ຜະລິດຕະພັນນຳເຂົ້າກັບຜະລິດຕະພັນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງ ຜະລິດຕະພັນນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ;

2. ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ຕ້ອງບໍ່ຖືກກະກຽມ, ຮັບຮອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ເພື່ອສ້າງສິ່ງກົດຂວາງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຄ້າ ແລະ ຕ້ອງຖືກດຳເນີນຢ່າງໄວ ແລະ ໂປ່ງໃສ;

3. ໃນກໍລະນີຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຮັບປະກັນວ່າ ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂອງລະບຽບການເຕັກນິກ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຂໍ້ແນະນຳຂອງອົງການມາດຕະຖານສາກົນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ຫຼື ໃກ້ຈະສ້າງສຳເລັດ, ສປປ ລາວ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແທດເໝາະກັບການນຳໃຊ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ເນື່ອງຈາກລະດັບການພັດທະນາ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ;

4. ໃຫ້ມີຈຳນວນການຂໍອະນຸຍາດ, ການຍັ້ງຍືນ ແລະ ການຮັບຮອງໜ້ອຍທີ່ສຸດ ໃນການບັນລຸວັດຖຸປະສົງຂອງລະບຽບການເຕັກນິກ;

5. ຕ້ອງຮຽກຮ້ອງເອົາສະເພາະແຕ່ຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ກຳນົດຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ;

6. ຮັກສາຂໍ້ມູນຄວາມລັບທີ່ຕິດພັນ ກັບການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

7. ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໂດຍອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມຈຳກັດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ ໃນການກະກຽມຄຳແນະນຳ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີສຳລັບຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ທີ່ດຳເນີນໂດຍອົງການສ້າງມາດຕະຖານສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເປັນເອກະພາບໃນຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້;

8. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງທັງໝົດ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໄດ້ຮັບການພິມເຜີຍແຜ່ທັນທີ ຫຼື ໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ສົນໃຈຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ແລະ ອົງການການຄ້າໂລກ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້;

9. ກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງສາກົນ ຫຼື ພາກພື້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຂັ້ນຕອນປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດລະບຽບການເຕັກນິກຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້;

10. ຍອມຮັບຜົນຂອງ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ຂອງປະເທດອື່ນ ເຖິງວ່າຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານັ້ນແຕກຕ່າງກັບຂອງ ສປປ ລາວ, ຖ້າວ່າຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການເຕັກນິກ ຫຼື ມາດຕະຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;

11. ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ສຳລັບລະບຽບການເຕັກນິກທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງແຫ່ງຊາດ, ກໍລະນີທີ່ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງທ້ອງຖິ່ນ ຫາກຂັດກັບຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງແຫ່ງຊາດ;

12. ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງທັງໝົດ ມີຜົນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ຮ້ອຍແປດສິບວັນ ຫຼັງຈາກການພິມເຜີຍແຜ່ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ.

ມາດຕາ 13. ການກຳນົດຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ

ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 47, 48 ແລະ 49 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີດັ່ງນີ້:

1. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍຜູ້ສະໜອງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ການແຈ້ງຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຜູ້ສະໜອງ ຫຼື ການແຈ້ງຄວາມສອດຄ່ອງຂອງບຸກຄົນທີໜຶ່ງ;
2. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງໂດຍຜູ້ຊື້ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງບຸກຄົນທີສອງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຜູ້ສະໜອງ;
3. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງບຸກຄົນທີສາມດຳເນີນໂດຍນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນອິດສະຫຼະ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຜູ້ສະໜອງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ;
4. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງສຳລັບມາດຕະຖານ ແມ່ນດຳເນີນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ;

5. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ສໍາລັບລະບຽບການເຕັກນິກ ແມ່ນນໍາໃຊ້ແບບບັງຄັບ ພາຍໃຕ້ ການຊີ້ນໍາຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ໂດຍການນໍາໃຊ້ຫ້ອງທົດລອງທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ຕາມການຮຽກຮ້ອງ. ຖ້າບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈຕໍ່ຜົນຂອງ ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ກໍສາມາດສະເໜີຕໍ່ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ແມ່ນສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ ສານປະຊາຊົນ;

6. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງຮັບຮູ້ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ສັນຍາການຮັບຮູ້ຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 5

ການຮັບຮອງ ແລະ ການຢັ້ງຢືນ

ມາດຕາ 14. ອົງການຮັບຮອງແຫ່ງຊາດ

ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ແມ່ນອົງການຮັບຮອງແຫ່ງຊາດ (ຊື່ໃນພາສາອັງກິດແມ່ນ Lao National Accreditation Bureau (LNAB) ຊຶ່ງຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີພາລະບົດບາດເຮັດ ໜ້າທີ່ໃນການຮັບຮອງ, ຕໍ່ອາຍຸ, ໂຈະ ແລະ ຖອນການຮັບຮອງຕໍ່ຫ້ອງທົດລອງ, ອົງການປະເມີນ ຄວາມສອດຄ່ອງ.

ມາດຕາ 15. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຮັບຮອງແຫ່ງຊາດ

ອົງການຮັບຮອງແຫ່ງຊາດ (ອຮຊ) ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຮອງທາງການກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ບົດແນະນໍາກ່ຽວກັບການຮັບຮອງຂອງສາກົນຕໍ່ກັບຫ້ອງທົດລອງການທົດສອບ ແລະ ສອບທຽບ, ອົງການຢັ້ງຢືນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບ, ອົງການກວດກາ ແລະ ອົງການທີ່ມີຄວາມຊໍານານ ໃນດ້ານການ ທົດສອບ;

2. ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານສາກົນ ISO/IEC 17011 ໃນການຮັບຮອງອົງການຈັດຕັ້ງ ຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;

3. ໃຫ້ບໍລິການໃນການຮັບຮອງຫ້ອງທົດລອງ, ອົງການຢັ້ງຢືນ ແລະ ອົງການກວດກາໂດຍອີງຕາມ ມາດຕະຖານສາກົນ ISO/IEC ແລະ ເອກະສານແນະນໍາທີ່ເໝາະສົມທີ່ອອກໂດຍ ອົງການຮ່ວມມື ດ້ານການຮັບຮອງ ຫ້ອງທົດລອງສາກົນ (ຊື່ພາສາອັງກິດແມ່ນ International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC)) ແລະ ສະພາການຮັບຮອງສາກົນ (ຊື່ພາສາອັງກິດແມ່ນ International Accreditation Forum (IAF));

4. ອອກລະບຽບການ, ບົດແນະນໍາ ແລະ ເອກະສານອື່ນກ່ຽວກັບການກຳນົດເງື່ອນໄຂ ໃນການ ຮັບຮອງ ແລະ ການຕໍ່ອາຍຸການຮັບຮອງ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວນຳອົງການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງພາກພື້ນ ແລະສາກົນ ແລະສ້າງຄູ່ມື, ບົດແນະນຳກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມເຈລະຈາກັບອົງການຮັບຮອງຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອບັນລຸສັນຍາການຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ຮັບຮູ້ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງປະເທດອື່ນ;
7. ຕິດຕາມກວດກາທ້ອງຖິດລອງ, ອົງການກວດກາ ແລະ ອົງການຍັງຍືນ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງສາກົນ;
8. ໂຈະ ຫຼື ຖອນການຮັບຮອງ ໃນກໍລະນີມີການລະເມີດ;
9. ປະສານ ແລະ ດຳເນີນການປຽບທຽບລະຫວ່າງທ້ອງຖິດລອງຢູ່ພາຍໃນປະເທດ;
10. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນທ້ອງຖິດລອງ ແລະ ອົງການຍັງຍືນ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ;
11. ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສົ່ງເສີມການສ້າງຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ.

ມາດຕາ 16. ອົງການຍັງຍືນ

ອົງການຍັງຍືນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງ ຢູ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກ ອົງການຮັບຮອງແຫ່ງຊາດ ຫຼື ອົງການທີ່ໃຫ້ການຮັບຮອງຂອງພາກພື້ນ ຫຼື ສາກົນທີ່ຖືກຮັບຮູ້.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຍັງຍືນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 17. ການຍັງຍືນ

ການຍັງຍືນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 63 ແລະ 64 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ແມ່ນດຳເນີນໂດຍທ້ອງຖິດລອງການທົດສອບ ແລະ ສອບທຽບ. ການຍັງຍືນຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບ ແລະ ການຍັງຍືນຜູ້ກວດກາ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານແມ່ນດຳເນີນໂດຍອົງການຍັງຍືນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ທັງໝົດ ແລະ ການອອກໃບຍັງຍືນຄວາມສອດຄ່ອງ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດແບບສະໝັກໃຈ ຍົກເວັ້ນລະບຽບການເຕັກນິກ ຊຶ່ງຕ້ອງກຳນົດຂັ້ນຕອນການນຳໃຊ້ກາໝາຍຍັງຍືນແບບບັງຄັບ.

ອົງການຍັງຍືນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄວາມສອດຄ່ອງໃນການຍັງຍືນຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ ອົງການຍັງຍືນຕ້ອງຖອນການຍັງຍືນດັ່ງກ່າວ. ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຍັງຍືນມີສິດສະເໜີຄັດຄ້ານການຖອນການຍັງຍືນ ຕໍ່ອົງການທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຍັງຍືນນັ້ນ. ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ຜູ້ທີ່ຖືກຖອນໃບຍັງຍືນນັ້ນ ສາມາດຍື່ນຄຳສະເໜີດັ່ງກ່າວຕໍ່ອົງການຮັບຮອງແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຮອງພ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.

ໝວດທີ 6

ການປັບປຸງ ຫຼື ການຍົກເລີກມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການເຕັກນິກ

ມາດຕາ 18. ການປັບປຸງ ຫຼື ການຍົກເລີກມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການເຕັກນິກ

ການປັບປຸງ ຫຼື ການຍົກເລີກມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການເຕັກນິກຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 34 ຂໍ້ 5 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ, ສະພາມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບ ກວຕ ແລະ ຄະນະກຳມະການເຕັກນິກສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງທົບທວນການປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດທຸກໆ ຫ້າ ປີ ຫຼື ໄວກວ່ານັ້ນຖ້າຫາກຈຳເປັນ.

ພວຕ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຄຕຖ ຕ້ອງທົບທວນການປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກມາດຕະຖານທ້ອງຖິ່ນທຸກໆ ຫ້າ ປີ ຫຼື ໄວກວ່ານັ້ນ ຖ້າຫາກຈຳເປັນ.

ອົງການຂອງລັດທີ່ອອກລະບຽບການເຕັກນິກ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ອາດຈະປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກລະບຽບການເຕັກນິກ ອີງຕາມຄວາມຈຳເປັນເຊັ່ນ: ຄວາມກ້າວໜ້າດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ວິ ທະຍາສາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນຫຼັກການປະຕິບັດລະບຽບການເຕັກນິກ.

ໝວດທີ 7

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 19. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງ ເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 20. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະບານ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລິງ ທຳມະວິງ